

Ligeledes bør det kunne kræves, at den pågældende vare, hvor tiden tillader behandling i ankeudvalget, underkastes undersøgelse i forsøgslaboratoriet, så der herfra kan foreligge en udtalelse til brug for ankeudvalgets behandling af sagen.

Det er uhyre vigtigt, at disse tilsynsregler får den rette udformning, idet disse i den foreliggende form rummer en fuldkommen diktatorisk myndighed fra fiskeriministeriet, der kan betyde liv og død for den enkelte eksportørs økonomiske eksistens.

I § 41, stk. 5, bør indføjes en bestemmelse om, at fiskeriministeren „i samarbejde med hovedorganisationerne“ fastsætter de nærmere regler for ankeudvalgets behandling af ankesager.

I § 41, 8. (sidste) stk., bør tilføjes: „Dansk Eksportforening til Eksport af Fileter af Fladfish“, der bør være ligeberettiget med de øvrige hovedorganisationer.

ad § 42. Foranstående bemærkninger vedrørende § 41 angår også § 42, der specielt omhandler tilsynet. — Iøvrigt er det ikke vanskeligt at se, at tilsynsmyndighederne ved den anvendte formulering i § 42, stk. 2, har adgang til oplysninger om hver enkelt virksomhed i et omfang, der langt overskrider det, som kan begrundes af hensyn til varens kvalitet. Tilsynet har en ubegrænset adgang til at kræve sig forelagt oplysninger af enhver art gennem virksomhedens bøger, når blot kravet begrundes med nødvendigheden af, at man må have oplysninger for at kunne udøve tilsynet. Hverken priskontrollen eller vareforsyningsmyndighederne havde i krigsårene og efterkrigsårene en myndighed af et sådant omfang som fiskeriministeriet vil få ved den anvendte formulering. Tilsynets beføjelser må indskrænkes til det, som virkelig er nødvendigt for at udøve kontrol med varens kvalitet, medens det ved lovens bestemmelser må være ganske udelukket, at tilsynsmyndighederne skaffer sig adgang til yderligere oplysninger, hvorved en virksomhed kan blive tvunget til at give oplysninger om økonomiske forhold, navne på købere og leverandører, størrelsen af lagerbeholdninger af de enkelte varer og talrige andre forhold, som det kan være af den største forretningsmæssige betydning for den pågældende virksomhed at bevare som en intern hemmelighed, og som ingen statsmyndighed bør kunne kræve oplyst, medmindre der foreligger retskendelse for, at dette måtte være nødvendigt i ganske særlige anledninger.

Det bør kræves, at den tilsynsførende myndighed for at få adgang til virksomheden skal henvende sig til virksomhedens indehaver eller stedfortræder, altså i praksis på virksomhedens kontor, således at indehaveren eller dennes stedfortræder har adgang til at ledsage kontroløren under dennes videre undersøgelse. Det er utilstedeligt, at en fiskeribetjent uden videre kan trænge ind overalt på virksomheden, uden at virksomhedens indehaver er gjort bekendt hermed og på egen hånd give sig til at udspørge endog enhver bydreng eller vaskekone. Det er let at se, hvilke muligheder der herved åbnes for utilbørlig stikkeri og misbrug. — Første linie i § 42, stk. 2, kan derfor f. eks. formuleres således:

„De tilsynsførende myndigheder har ved henvendelse til virksomhedens indehaver eller stedfortræder (virksomhedens kontor) adgang overalt.....“

Bestemmelsen i de følgende linier, om at de tilsynsførende myndigheder til enhver tid har ret til at åbne forsendelser, er unødigt vidtgående og kan være højst generende indgreb i en virksomheds dispositioner, f. eks. hvor der er knap med tid til at få en forsendelse ekspederet. Bestemmelsen om, at den tilsynsførende myndighed til enhver tid har ret til at åbne forsendelser indeholdende fisk og fiskevarer, foreslås derfor ændret til følgende affattelse:

„De tilsynsførende myndigheder har ret til hos afsenderen ved henvendelse til denne eller hans speditør at kræve åbnet forsendelser af fisk og fiskevarer.

- a. Forsåvidt angår varer til eksport ved inddragning i jernbanevogn eller skib, dog kun såfremt den pågældende vare ikke inden afsendelsen er godkendt til eksport og
- b. forsåvidt angår varer til hjemmemarkedet, i det omfang det kan ske uden forsinkelse til gene for rettidig afsendelse.

Med hensyn til varer, der modtages, kan de tilsynsførende myndigheder ved henvendelse på den modtagende virksomhed kræve, at denne straks åbner og foreviser for tilsynet varer, som måtte være modtaget og endnu henstår uåbnede.

Ved de heri indeholdte regler vil den pågældende virksomhed ved varer, der afsendes, være garderet mod, at disse åbnes og atter lukkes af tilsynsmyndigheden, uden at den afsendende virksomhed har haft lejlighed til at konstatere, at de afgående varer også efter det foretagne tilsyn stadig er pakkede i en sådan stand, at de afsendes på forvarlig vis.